

[Hans Hansen (Rørby).]

Aar! Saa meget koster det at opretholde denne Statssocialisme, som jeg mener er skadelig og fordærvelig.

Det ærede Medlem Hr. Prieme anbefaler, at Detailhandlerne bliver ligestillet med de andre Parter ved Sukkerordningen. Ja, det er egentlig kun at drage Konsekvensen. Men det er akkurat det selv samme som at arbejde for at faa Statssocialismen ført ud i sin yderste Konsekvens, hvis det ærede Medlem Hr. Prieme vil have Detailhandlerne med. Jeg indrømmer gerne, at Detailhandlerne paa dette Omraade i Virkeligheden kun er Statsbrugsforeningsuddelere af monopoliseret Sukker, og at det kun er rimeligt, at de faar Løn derfor. Men Konsekvensen af det ærede Medlem Hr. Priemes Forslag er, at baade de, der handler med Frøet, og de i Landbrugserhvervet, der paa en eller anden Maade leverer Ting, som skal bruges, ogsaa kommer med under Ordningen. Hvis vi begyndte at gøre det op, blev der ikke ret mange erhvervsdrivende her i Landet, uden at de kom i Betragtning. Hvis man vil fremskynde Statssocialismen, skal man blot gaa ind paa det ærede Medlems Tankegang. Jeg vidste i Forvejen, at der er mange Omraader, hvor de Konservative og Socialdemokraterne ikke er saa langt fra hinanden. Jeg havde ikke troet, at det ærede Medlem Hr. Prieme var med i det Selskab, men det har jeg altsaa faaet at vide i Dag.

Angaaende den Paastand paa Overgang til Dagsordenen, der er stillet af det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, dækker den stort set de Betragtninger, vi fra vor Side Gang paa Gang har gjort gældende, at Staten, at Regeringen hurtigst muligt bør paa-begynde en Afvikling af hele den indirekte Beskatning og Sukkerfordyrelsen, som her specielt er markeret. Det kan vi fra vor Side tiltræde, og jeg kan paa min Gruppes Vegne erklære, at vi vil stemme for den foreslaaede Paastand paa Overgang til Dagsordenen.

Ordføreren (Hauge): Jeg ønsker at gøre et Par Bemærkninger til det, der er fremført, navnlig af det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby), som Begrundelse for, at man skulde gaa imod Sukkerordningen.

Det ærede Medlem blander Sukkerordningen, saaledes som denne fremtræder gennem Lovforslaget, sammen med de Bestemmelser, som vi har i anden Lovgivning, hvorefter der er en Beskyttelse paa Sukkeret for Roedyrkerne, og hvorefter der betaales en indenlandsk Afgift, der er delt i to Dele

... (*Oluf Pedersen:* Det hører da ogsaa sammen!) ... Nej, det gør det slet ikke ved denne Debat. Det beror paa en fuldkommen Misforstaaelse, naar man tror det. Det, som det ærede Parti med det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) som Ordfører nu argumenterer for, er, saa vidt jeg forstaar, at ikke blot Sukkerordningen skal ophæves, men at man ogsaa skal ophæve baade Beskyttelsen, altsaa Toldbestemmelsen, og de to indenlandske Afgifter. Det er bedst at faa Tingene sat paa rette Plads, for hvis det ærede Medlem fik Mulighed for at faa gennemført sine Krav, vilde det være ensbetydende med, at der ikke mere kunde dyrles Sukkerroer til Sukkerproduktion her i Danmark. Det er givet.

Det nytter ikke for det ærede Medlem at møde op med Forslag, som han anbefaler med den Begrundelse, at saa vil Tingene bringes i Lave ved deres egen Kraft, og saa vil alting disse Forhold vedrørende forme sig paa den bedst tænkelige Maade. Som bekendt er den indenlandske Afgift — jeg ser i dette Tilfælde bort fra Sukkertolden — pr. kg godt og vel 10 Øre. Det er, hvad den indenlandske Afgift er. Nu er det jo klart, at naar Afgifterne ophæves, kan Fabrikkerne naturligvis levere Sukkeret billigere, og Detailhandlerne eller Grossisterne kan levere Sukkeret billigere. Sukkeret kan leveres saa meget billigere til Forbrugerne, som de indenlandske Afgifter andrager, nemlig ca. 10 Øre pr. kg. Men naar der ingen Sukkerordning er — og det Parti, som det ærede Medlem er Repræsentant for, kræver jo, at der skal ingen Sukkerordning være, der skal heller ingen indenlandsk Afgift være, og der skal heller ingen Told være —, saa kan Fabrikkerne fornuftigvis ikke faa nogen anden Pris for Sukkeret end den Pris, der er bestemt af Verdensmarkedet. Det ærede Medlem opgiver selv, at denne Pris er ca. 16 Øre pr. kg cif dansk Havn.

Nu er det jo givet, at naar Fabrikkerne, som maaske vil blive Importøren, i hvert Fald Hovedimportøren, ikke kunde faa mere — det kunde Fabrikkerne fornuftigvis ikke i det store og hele — for det producerede Sukker end Verdensmarkedets Pris, altsaa de 16 Øre pr. kg, saa vilde Fabrikkerne ikke have Mulighed for at betale blot 1 Kr. pr. Dobbeltcentner Roer til Roedyrkerne. Selv om der nu i det første Aar vilde være en Del Roedyrkerne, der i Haab om bedre Tider alligevel vilde dyrke nogle Tønder Land med Sukkerroer, er det jo givet, at til saa lav en Pris som mindre end 1 Kr. pr. Dobbeltcentner vilde Roearalerne svinde meget betydeligt ind.